

Delegació de Pastoral Sacramental i Litúrgia

ALGUNES ORIENTACIONS PRÀCTIQUES PER A LA CELEBRACIÓ DEL SAGRAMENT DE LA CONFIRMACIÓ

- 1.- És convenient celebrar el sacrament de la Confirmació en una de les misses habituals del diumenge (o la vigília) de la parròquia, per tal d'assegurar la participació de la comunitat.
- 2.- El temps litúrgic més adient per celebrar la Confirmació és el temps de Pasqua. Si no, el temps de durant l'any. És poc adient celebrar-la en altres temps litúrgics forts, i del tot inoportú durant la Quaresma (llevat que coincideixi amb la visita pastoral que el bisbe fa en aquella parròquia).
- 3.- Si se celebra durant la Pasqua, els ornaments del celebrant són blancs. Si és el temps de durant l'any, vermells.
- 4.- Si se celebra durant la Pasqua, les oracions són les pròpies del diumenge corresponent (col·lecta, ofrenes, postcomunió). Es pot dir el prefaci propi de la confirmació, i a la pregària eucarística la intercessió pròpia. En el temps de durant l'any, les oracions són les pròpies de la confirmació.
- 5.- Si se celebra un diumenge del temps de Pasqua o en una altra solemnitat litúrgica, cal mantenir les lectures del dia. Si és un diumenge del temps durant l'any, cal mirar si les lectures del dia són adients i en tal cas mantenir-les; si no, canviar-ne alguna o totes per lectures pròpies del ritual de la confirmació.
- 6.- En el moment de la presentació dels confirmands (o al final de la celebració), cal evitar "manifestos" que no responen a la realitat. Més val fer una presentació senzilla i realista del grup.
- 7.- Pot ser convenient una monició introductòria després de l'homilia del senyor bisbe. N'oferim un model.
- 8.- Per a la renovació de les promeses del baptisme, és convenient usar una fórmula simple, clara, i que a més a més sigui realment renovació de les promeses baptismals. N'oferim un model adaptat a la celebració de la confirmació. (Es pot fer amb una candela encesa del ciri pasqual).
- 9.- La imposició de mans sobre el grup dels confirmands abans de la crismació la fa només el bisbe (o prevere delegat que presideix la celebració). Si a causa del gran nombre de confirmands, el bisbe demanés a alguns preveres que l'ajudin en el moment de la crismació, també aquests farien la imposició de mans (però no els altres concelebrants).
- 10.- Per tal de fer més visible que la imposició de mans es fa sobre el grup dels confirmands i no sobre tota l'assemblea, allà on sigui possible el grup podria acostar-se al davant del bisbe. Potser fins i tot es podrien acostar ja des del moment de la renovació de les promeses del baptisme.

11.- Cal vetllar per l'autenticitat i significativitat del signe de la crismació. Que sigui crisma consagrat en la darrera missa crismal, en un recipient digne, que permeti una unció real i significativa.

12.- Cal prestar atenció al tema del padrí o padrina. Que sigui realment una persona que pugui ajudar el confirmand en la seva vida cristiana; per tant, que sigui ell mateix adult, confirmat i cristià coherent en la seva vida, així com participant en la vida de l'Església. Si no es donen aquestes condicions, pot ser "fins i tot més convenient que els confirmands tinguin com a padrí o padrina el catequista que els ha preparat" (Conferència Episcopal Tarraconense, Directori dels Sagraments de la Iniciació Cristiana, abril 2000).

13.- Les pregàries dels fidels poden ser preparades i llegides pels confirmands, però que responguin realment a una "oració universal". Independent que es puguin afegir pregàries més lligades amb els que es confirmen (els joves, els que no creuen, la pau...), no poden faltar els temes propis de la pregària: per l'Església, pel món, pels que pateixen, per la comunitat cristiana del lloc.

14.- En el moment de les ofrenes, l'important és oferir el pa i el vi, i "també poden presentar diners o d'altres dons per ajudar les necessitats dels pobres o de l'Església, o fer-ne una col·lecta a la mateixa església" (IGMR, 73). És bo, doncs, que els qui reben la confirmació ofereixin, juntament amb el pa i el vi, algun element que expressi l'ofrena dels mateixos. Però han de ser ofrenes reals, no simbòliques; pot ser una aportació econòmica o material, però d'ells, i que no hagi de ser retornada després.

15.- Cal no oblidar que la celebració acaba amb la benedicció solemne pròpia.

INTRODUCCIÓ AL SAGRAMENT (MONICIÓ)

Arribem ara al moment central de la celebració.

En primer lloc, els qui seran confirmats renovaran les promeses del baptisme (tot encenent les candeles del ciri pasqual). D'aquesta manera, avui respondran ells mateixos a les preguntes sobre la fe que el dia del baptisme van respondre els seus pares i padrins.

A continuació, el senyor bisbe imposarà les mans damunt d'ells, demanant a Déu que els envii la força de l'Esperit Sant, perquè puguin créixer en la vida de fills i filles de Déu.

Finalment, el senyor bisbe ungirà aquests nois i noies amb el sant crisma, tot fent-los el senyal de la creu en el front. Aquest és el signe del do de l'Esperit Sant, que els confirma en la fe del baptisme.

A partir d'aquest moment els qui hauran rebut el sagrament de la confirmació ja seran considerats cristians plenament adults, amb tot el que això significa, amb la força i l'ajut de l'Esperit Sant que ara estan a punt de rebre.

RENOVACIÓ DE LES PROMESSES DEL BAPTISME

Senyor bisbe:

Estimats fills i filles. El dia del vostre Baptisme us vau adherir a Jesús, mort i ressuscitat, i us vau incorporar a la gran família dels fills i filles de Déu, per la força del seu Esperit. Renoveu ara el vostre sí a Déu i confesseu la vostra fe, amb les promeses que aquell dia van fer els vostres pares i padrins. En primer lloc, expresseu el vostre ferm propòsit de renunciar al pecat amb el vostre esforç i amb l'ajut de la gràcia de Déu. Així doncs...

1.- *¿Renuncieu al pecat per viure veritablement com a fills de Déu?*

Sí, hi renuncio.

2.- *¿Renuncieu a totes les obres del mal en la vostra vida, és a dir, a la manca de fe, d'esperança i d'amor?*

Sí, hi renuncio.

3.- *¿Renuncieu a viure pensant només en vosaltres mateixos, oblidant-vos dels altres i de Déu?*

Sí, hi renuncio.

Confesseu ara la vostra fe:

1.- *¿Creieu en Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra?*

Sí, hi crec.

2.- *¿Creieu en Jesucrist, únic Fill seu i Senyor nostre, que nasqué de Maria Verge, patí i fou sepultat, ressuscità d'entre els morts i se'u a la dreta del Pare?*

Sí, hi crec.

3.- *¿Creieu en l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida, i que avui se us dóna d'una manera particular en el sagrament de la Confirmació, com els apòstols el dia de la Pentecosta?*

Sí, hi crec.

4.- *¿Creieu en la santa Església catòlica, la comunió dels sants, la remissió dels pecats, la resurrecció dels morts i la vida perdurable?*

Sí, hi crec.

Aquesta és la nostra fe. Aquesta és la fe de l'Església, que ens gloriem de professar, en Crist Jesús, Senyor nostre.

Tothom: **Amén.**